



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Γ Ν Ω Μ Ο Δ Ο Τ Η Σ Η ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 248/2014

ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Ε' Τμήματος
Συνεδρίαση της 24^{ης} Ιουνίου 2014

Σύνθεση :

- Πρόεδρος** : Ιωάννης Τριάντος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.
Μέλη : Ανδρέας Χαρλαύτης, Μεταξία Ανδροβιτσανέα, Βασιλική Πανταζή, Γεώργιος Ανδρέου, Δημήτριος Αναστασόπουλος, Αδαμαντία Καπετανάκη, Νομικοί Σύμβουλοι Ν.Σ.Κ.
Εισηγητής : Γεώργιος Σπ.Ανδρέου, Νομικός Σύμβουλος Ν.Σ.Κ.
Αρ. Πρωτ. Ερωτημάτων : Φ. Δ-862 Ε/745628/Σ.628/30-5-2014/Υπουργείο Εθνικής Άμυνας / Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας/ Υπηρεσία Έργων Πολεμικής Αεροπορίας (ΥΠ.Ε.Π.Α.) /Δνση Κατασκευών Εθνικών Έργων .
Περίληψη Ερωτήματος : Ερωτάται με ποιόν τρόπο θα εφαρμόσει η Υπηρεσία την υπ' αριθμ. 4112/2011 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Επί του ως άνω Ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδότησε ως ακολούθως :

Ι.α. Με την από 5-5-2009 προσφυγή της η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΟΜΑΔΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» (πρώην «Χ.Ι. ΚΑΛΟΓΡΙΤΣΑΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ»), (από τούδε ΑΝΑΔΟΧΟΣ), η οποία, με βάση την

15.

από 15-5-2001 σύμβαση, είχε αναλάβει την εκτέλεση του έργου «Μελέτη και Κατασκευή Επέκτασης Πτερύγιου Κεντρικού Κτιρίου Υ.ΕΘ.Α.» (Δ-862 Ε), επεδίωξε την ακύρωση της τεκμαιρόμενης απόρριψης από τον Υπουργό Εθνικής, λόγω της άπρακτης παρόδου της σχετικής τρίμηνης προθεσμίας, της από 5-2-2009 αίτησης θεραπείας, που είχε ασκήσει κατά της Φ. Δ - 862 Ε/ 789280/Σ.2320/17-11-2009 Απόφασης του Διοικητή της ΥΠ.Ε.Π.Α., την οποία είχε εκδώσει σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 4513/2007 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και με την οποία είχε απορρίψει την από 25-1-2005 ένσταση της ΑΝΑΔΟΧΟΥ και είχε εγκρίνει τον 2^ο Ανακεφαλαιωτικό Πίνακα Εργασιών (Α.Π.Ε.) και το 2^ο Πρωτόκολλο Καθορισμού Τιμών Νέων Μονάδων Εργασιών (Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε.) του ως άνω δημοσίου έργου, αλλά με μείωση του κονδυλίου των απροβλέπτων κατά 107.207.622 δρχ.

β. Το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών με την υπ' αριθμ. 4112/2011 απόφασή του α) έκανε εν μέρει, μόνο, δεκτή την προαναφερόμενη από 5-5-23009 προσφυγή της ΑΝΑΔΟΧΟΥ και, αφού μεταρρύθμισε την προσβληθείσα σιωπηρά απόρριψη της από 5-2-2009 αίτησης θεραπείας της από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, β) υποχρέωσε την Διοίκηση να προβεί στην αναμόρφωση του 2^{ου} Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε. και στην μη εφαρμογή του συντελεστή «σ» (0,90) στις τιμές των άρθρων με α.α. 27, 28, 29,31, 32, 34, 35, 36, 37, 41, 48, 49 54, 56, 64, 69, 70, 73 και 79 του 2^{ου} Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε. για το μέρος της τιμής των άρθρων αυτών, που κανονίσθηκε σύμφωνα με την περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 43 του Π.Δ. 609/1985, γ) όρισε την επιστροφή στην προσφεύγουσα ποσού δύο (2) ευρώ από το παράβολο, που είχε καταβάλει, και την περιέλευση του υπολοίπου στο Δημόσιο και δ) συμπήφισε μεταξύ των διαδίκων την δικαστική δαπάνη.

γ. Το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών κατέληξε στην ως άνω κρίση του για την μη εφαρμογή του συντελεστή «σ=0,90» για μέρος της τιμής των άρθρων με τους προαναφερόμενους αύξοντες αριθμούς 27 28, 29,31, 32, 34, 35, 36, 37, 41, 48, 49 54, 56, 64, 69, 70, 73 και 79 (δεχθέν τον σχετικό λόγο της προσφυγής της ΑΝΑΔΟΧΟΥ), διότι, όταν ο Διοικητής της ΥΠ.Ε.Π.Α. εξέδωσε την Φ. Δ-862 Ε/789280/Σ.2320/17-11-2008 Πράξη του, σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 4513/2007 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, δεν έλαβε υπόψη του («.....αγνοήθηκε.....») την ευνοϊκή για την ΑΝΑΔΟΧΟ μεταρρύθμιση του 2^{ου} Π.Κ. Τ.Μ.Ν.Ε., η οποία είχε στο μεταξύ επέλθει με την Φ. Δ-862 Ε/238/780435/28-2-2006 Πράξη του Υπαρχηγού του Γενικού Επιτελείου

Αεροπορίας (Γ.Ε.Α.) και με την οποία ο Υπαρχηγός του Γ.Ε.Α. είχε ορίσει να μην εφαρμοσθεί ο συντελεστής «σ» για το μέρος της τιμής των ως άνω άρθρων του 2^{ου} Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε., που είχε κανονισθεί σύμφωνα με την περ. γ' της παρ. 3 του άρθρου 43 του Π.Δ. 609/1985 (βλ. παρ. 5 , σελ. 9 της υπ' αριθ. 4112/2011 απόφασης του Δ.Ε.Α.) :

δ. Την ορθότητα του ως άνω λόγου της προσφυγής της ΑΝΑΔΟΧΟΥ είχε επιβεβαιώσει ρητά και το (καθ' ού η προσφυγή) Ελληνικό Δημόσιο με τις με αρ. πρωτ. Φ. Δ-862 Ε / ΑΔ 782477/Σ.2477/22-12-2009 έγγραφες απόψεις του επί της προσφυγής, σύμφωνα με τις οποίες «.....για τα άρθρα, λοιπόν, με α.α. 27, 28, 29, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 41, 49, 54, 56, 64, 69, 70, 73, 79 του 2^{ου} Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε. , η θέση της Υπηρεσίας είναι να μην εφαρμοσθεί ο συντελεστής «σ» για το μέρος της τιμής των άρθρων αυτών που κανονίζεται σύμφωνα με την περ. γ' της παρ. 3 του άρθρου 43 του Π.Δ. 609/1985 ...» (βλ. παρ. 5 σελ. 10 της υπ' αριθμ. 4112/2011 απόφασης του Δ.Ε.Α.)

ε. Την αυτή ως άνω άποψη επανέλαβε το Ελληνικό Δημόσιο με το νομίμως κατατεθέν από 13-12-2010 υπόμνημά του (βλ. παρ. 5 σελ. 10 της υπ' αριθμ. 4112/2011 απόφασης του Δ.Ε.Α.).

στ. Μετά ταύτα, η Υπηρεσία έθεσε το νύν εξεταζόμενο Ερώτημα.

II. α. Στο άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος , όπως αυτό ισχύει μετά την αναθεώρησή του με το Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (ΦΕΚ Α' 84), ορίζεται ότι:

«Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης».

β. Στο άρθρο 1 του εκτελεστικού της ως άνω συνταγματικής διάταξης Ν. 3068/2002 «Συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις, προαγωγή των δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων στο βαθμό του συμβούλου Επικρατείας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α'274) ορίζονται μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Το Δημόσιο , οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για

15

την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάζει.....»

γ. Στον Εισαγωγικό Νόμο του ΑΚ ορίζονται, μεταξύ άλλων, και τα εξής:

«Άρθρο 105 . Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του Δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το Δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης που υπάρχει για χάρη του γενικού συμφέροντος. Μαζί με το Δημόσιο ευθύνεται εις ολόκληρον και το υπαίτιο πρόσωπο , με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων για την ευθύνη των Υπουργών».

δ. Στην Κωδικοποίηση της Νομοθεσίας Κατασκευής των Δημοσίων Έργων, που κυρώθηκε με το άρθρο 1 του Ν.3669/2008 (ΦΕΚ Α' 116) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Άρθρο 57.1. Το έργο εκτελείται σύμφωνα με τη σύμβαση και τα τεύχη και σχέδια που τη συνοδεύουν. Ο φορέας κατασκευής του έργου έχει το δικαίωμα, αν προκύπτει ανάγκη εκτέλεσης συμπληρωματικών εργασιών, που δεν περιλαμβάνονται στο αρχικό ανατεθέν έργο ούτε στην πρώτη συναφθείσα σύμβαση και οι οποίες κατέστησαν αναγκαίες λόγω απροβλέπτων καταστάσεων κατά την εκτέλεση του έργου, όπως αυτό περιγράφεται στην αρχική σύμβαση, να συνάπτει σύμβαση με τον ανάδοχο του έργου, με την προϋπόθεση ότι οι συμπληρωματικές εργασίες δεν μπορούν τεχνικά ή οικονομικά να διαχωριστούν από την κύρια σύμβαση, χωρίς να δημιουργήσουν μείζονα προβλήματα για τις αναθέτουσες αρχές ή όταν αυτές οι εργασίες, μολονότι μπορούν να διαχωριστούν από την αρχική σύμβαση είναι απόλυτα αναγκαίες για την τελειοποίησή της.....2.....3. Με τα ποσά των απροβλέπτων δαπανών (απρόβλεπτα) που περιλαμβάνονται στην αρχική σύμβαση καλύπτονται ιδίως δαπάνες που προκύπτουν από την εφαρμογή νέων κανονισμών ή κανόνων που καθιερώθηκαν ως υποχρεωτικοί μετά την ανάθεση του έργου, καθώς και από προφανείς παραλείψεις ή σφάλματα της προμέτρησης της μελέτης ή από απαιτήσεις της κατασκευής, οι οποίες καθίστανται απαραίτητες για την αρτιότητα και λειτουργικότητα του έργου, παρά την πλήρη εφαρμογή των σχετικών προδιαγραφών κατά την κατάρτιση των μελετών του έργου και υπό την

προϋπόθεση να μην τροποποιείται το «βασικό σχέδιο» του έργου, δηλαδή η όλη κατασκευή, καθώς και τα βασικά διακριτικά στοιχεία της, όπως προβλέπονται από την αρχική σύμβαση. Για τη διάθεση των απροβλέπτων δαπανών συντάσσεται Α.Π.Ε. που δεν μπορεί να συμπεριλάβει συμπληρωματικές εργασίες, οι οποίες κατέστησαν αναγκαίες λόγω απρόβλεπτων περιστάσεων.....».

«Άρθρο 53.1..... 2.....3. Μετά τη λήξη κάθε μήνα ή άλλης χρονικής περιόδου που τυχόν ορίζει η σύμβαση για τις τμηματικές πληρωμές, ο ανάδοχος συντάσσει λογαριασμό των οφειλόμενων σε αυτόν ποσών από εργασίες που εκτελέστηκαν. 4.....5.....6. Στους λογαριασμούς περιλαμβάνονται επίσης η αναθεώρηση τιμών, αποζημιώσεις κάθε είδους που έχουν εγκριθεί..... 7..... 8. Οι λογαριασμοί υποβάλλονται στην διευθύνουσα υπηρεσία, που τους ελέγχει και τους διορθώνει αν είναι ανάγκη, μέσα σε έναν μήνα..... Ο λογαριασμός, μετά τον έλεγχο, εγκρίνεται από την διευθύνουσα υπηρεσία και έτσι εγκεκριμένος αποτελεί την πιστοποίηση για την πληρωμή του αναδόχου.....».

III. Από το συνδυασμό των προαναφερομένων διατάξεων προκύπτει ότι, κατ' εφαρμογή των αρχών του Κράτους Δικαίου, το Δημόσιο, οι ο.τ.α. και τα λοιπά ν.π.δ.δ. έχουν την υποχρέωση να συμμορφώνονται προς όλες τις αποφάσεις των δικαστηρίων (διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών). Ως δικαστική δε απόφαση, κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν.3068/2002, νοείται η οριστική καταψηφιστική απόφαση, που έχει εκδοθεί κατά την τακτική ή κάποια ειδική διαδικασία και επιλύει οριστικά την διαφορά παράγουσα υποχρέωση συμμόρφωσης (βλ. ΑΠ Συμβ. 12-14/2011). Η Διοίκηση έχει, λοιπόν την υποχρέωση α) να συμμορφωθεί πλήρως προς μία τέτοια απόφαση, β) να προβεί στις απαραίτητες θετικές ενέργειες για την διόρθωση μίας πράξης που πρέπει ν' αναμορφωθεί και γ) ν' αποκαταστήσει τα πράγματα στο σημείο που θα είχαν εξελιχθεί αν δεν είχε μεσολαβήσει η έκδοση της αναμορφωτέας πράξης (πρβλ. ΣτΕ 914/2013, 1571/2012, 3319, 2706 και 100/2011, 957/2010 κ.α.). Το ειδικότερο περιεχόμενο και η έκταση των υποχρεώσεων της Διοίκησης είναι διαφορετικές σε κάθε περίπτωση και προσδιορίζονται από το αντικείμενο της απαγγελομένης αναμόρφωσης, δηλαδή από το είδος και την φύση της αναμορφωτέας πράξης, καθώς και από την κρίση ή τις κρίσεις επί των ζητημάτων, τα οποία εξέτασε και για τα οποία αποφάνθηκε το δικαστήριο στο αιτιολογικό της απόφασής του δημιουργώντας, ως προς αυτά, δεδουλευμένο στη συγκεκριμένη περίπτωση (πρβλ. Ε Σπηλιωτόπουλου.

15
Υ
X

Εγχειρίδιο Διοικ. Δ. Έκδ. 2002, παρ. 564 επομ. και κυρίως παρ. 569 - Ολ. ΣΤΕ 1820/1989 – ΣΤΕ 914/2013, 4016/2012, 441/2011, 957/2010, 1512 και 748/2009, 2792/2008, 748/2007, 2557 και 16/2006, 4297,3170 και 1016/2005, 2522/2002, 1986/2000, 3531/1999 – Γν. ΝΣΚ 255, 137 και 72/2012, 302, 178 και 8/2011, 441/2010, 135/2008, 392/2007, 232/2006, 559 και 310/2005, 581, 361 και 360/2004).

Περαιτέρω, στην περίπτωση που το δικαστήριο διαπιστώσει σφάλμα στη σύνταξη ενός Πρωτοκόλλου Καθορισμού Τιμών Νέων Μονάδων Εργασιών (Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε.) και διατάξει γι' αυτό το λόγο την αναμόρφωσή του από την Διοίκηση, (Διευθύνουσα Υπηρεσία) η τελευταία έχει, κατ' αρχάς, την υποχρέωση, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, να προβεί στην αναμόρφωση του ως άνω Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε., σύμφωνα με το αιτιολογικό και διατακτικό της δικαστικής απόφασης και, στην συνέχεια, να συντάξει νέο Ανακεφαλαιωτικό Πίνακα Εργασιών (Α.Π.Ε.), στον οποίο θα πολλαπλασιάσει τις ποσότητες των εργασιών που έχει εκτελέσει ο ανάδοχος του έργου με τις ορθές, πλέον, τιμές του Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε., που έχει αναμορφώσει, ούτως ώστε, αν στο έργο, για το οποίο έχει εκδοθεί το αναμορφωτέο Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε., υπάρχουν εναπομείναντα απρόβλεπτα, ν' αποκατασταθεί από αυτά η ζημία, που είχε υποστεί ο ανάδοχος από τη μη νόμιμη σύνταξη του ως άνω Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε. Και τούτο, διότι οι «απρόβλεπτες δαπάνες» (απρόβλεπτα) έχουν διορθωτικό χαρακτήρα και αφορούν στο τεχνικό αντικείμενο συγκεκριμένης σύμβασης. Ειδικότερα, με τις δαπάνες αυτές δεν μπορούν να καλυφθούν εργασίες από αλλαγές της μελέτης, δηλαδή εργασίες που αφορούν σε διαφορετικό από το δημοπρατηθέν τεχνικό αντικείμενο. Επίσης δε μπορούν να καλυφθούν οι συμπληρωματικές εργασίες που οφείλονται σε απρόβλεπτες περιστάσεις, αφού οι εργασίες αυτές αποτελούν αντικείμενο καινούργιας σύμβασης. Για παράδειγμα αν προκύψει μια αύξηση δαπάνης λόγω διαφορετικού «χαρακτηρισμού εκσκαφών» από ό,τι προβλέπει η μελέτη, αυτή θα καλυφθεί από τα απρόβλεπτα, διότι πρόκειται για επιπλέον δαπάνη που προέκυψε κατά την εφαρμογή της συγκεκριμένης μελέτης και άρα εκτέλεση συγκεκριμένου συμβατικού αντικειμένου. Το ίδιο ισχύει και για τη δαπάνη από αύξηση ποσοτήτων εργασιών λόγω προμετρητικών σφαλμάτων, αφού το προς εκτέλεση αντικείμενο δεν αλλάζει (Εγκύκλιος 8/1996 ΥΠΕΧΩΔΕ).

Περαιτέρω, αν τα εναπομείναντα απρόβλεπτα δεν επαρκούν για την κάλυψη όλης της ζημίας του αναδόχου, τότε αυτός, για να επιτύχει την πλήρη

αποζημίωσή του, πρέπει να συντάξει λογαριασμό, στον οποίο θα αναγράψει το χρηματικό ποσό που δεν καλύφθηκε από τα εναπομείναντα απρόβλεπτα, και να τον υποβάλει προς έλεγχο, διόρθωση και έγκριση στην Διευθύνουσα Υπηρεσία, από την οποία μόλις εγκριθεί, θα αποτελεί πλέον την πιστοποίηση για την πληρωμή του.

IV. Στην προκειμένη περίπτωση τόσο από το περιεχόμενο της υπ' αριθμ. 4112/2011 απόφασης του Δ.Ε.Α. όσο και από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι, με την εφαρμογή του συντελεστή $\sigma=0,90$ στις τιμές των άρθρων με α.α. 27, 28, 29, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 41, 48, 49, 54, 56, 64, 69, 70, 73 και 79 του 2^{ου} Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε. για το μέρος τους, που έχει κανονισθεί σύμφωνα με την περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 43 του Π.Δ. 609/1985, η ΑΝΑΔΟΧΟΣ του προαναφερόμενου έργου υπέστη αντίστοιχη χρηματική ζημία ανερχόμενη στο συνολικό ποσό των 4.742.471 δρχ. «σύμφωνα με ακριβείς υπολογισμούς της Υπηρεσίας μας» (βλ. στιχ. 7-8 στην παρ. στ του εγγράφου, με το οποίο έχει τεθεί το παρόν Ερώτημα)

Με σκοπό την αποζημίωση της ΑΝΑΔΟΧΟΥ το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, με το διατακτικό της υπ' αριθμ. 4112/2011 απόφασής του, υποχρέωσε την Διοίκηση (Διευθύνουσα Υπηρεσία) να προβεί στην αναμόρφωση, δηλαδή στην διόρθωση, του 2^{ου} Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε. του έργου και να μην εφαρμόσει τον συντελεστή « $\sigma=0,90$ » στις τιμές των άρθρων του 2^{ου} Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε. με α.α. 27, 28, 29, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 41, 48, 49, 54, 56, 64, 69, 70, 73 και 79 για το μέρος τους, που έχει κανονισθεί σύμφωνα με την περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 43 του Π.Δ. 284/1989.

Στην συνέχεια, η Διευθύνουσα Υπηρεσία, μετά την διόρθωση του 2^{ου} Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε., θα πρέπει να προβεί στην σύνταξη και αντίστοιχου Ανακεφαλαιωτικού Πίνακα Εργασιών (Α.Π.Ε.), όπου μετά την αναγραφή των ποσοτήτων των δέκα εννέα (19) ως άνω εργασιών του 2^{ου} Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε. θα τις πολλαπλασιάσει επί το ακέραιο και όχι επί τον συντελεστή $\sigma=0,90$ για το μέρος των τιμών τους, που έχει κανονισθεί σύμφωνα με την περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 43 του Π.Δ. 284/1989. Από το άρθροισμα των προαναφερόμενων επί μέρους δέκα εννέα πολλαπλασιασμών θα πρέπει να προκύψει χρηματικό ποσό 4.742.471 δρχ. σύμφωνα με τα προεκτεθέντα.

Το μεγαλύτερο μέρος του χρηματικού ποσού των 4.742.471 δρχ. μπορεί να καλυφθεί από τα έχοντα εναπομείνει απρόβλεπτα του υπόψη έργου, τα οποία

ανέρχονται στο χρηματικό ποσό των 4.219.162 δρχ. (βλ. τελευταίο στίχο παρ. 1γ' και προτελευταίο στίχο παρ. 1στ' του εγγράφου, με το οποίο έχει τεθεί το παρόν Ερώτημα), δεδομένου ότι οι «απρόβλεπτες δαπάνες» έχουν διορθωτικό χαρακτήρα και αφορούν στο τεχνικό αντικείμενο συγκεκριμένης σύμβασης.

Προκειμένου η ΑΝΑΔΟΧΟΣ να καλύψει το εναπομένον ποσό των (4.742.471 δρχ. - 4.219.162 δρχ. =) 523.309 δρχ. = 1.535,77 ευρώ πρέπει να συντάξει λογαριασμό με το ως άνω χρηματικό ποσό και, στην συνέχεια, πρέπει να τον υποβάλει στην Διευθύνουσα Υπηρεσία προς έλεγχο, τυχόν διόρθωση και έγκριση. Ο παραπάνω λογαριασμός μετά την έγκρισή του από την Διευθύνουσα Υπηρεσία αποτελεί την πιστοποίηση για την πληρωμή της ΑΝΑΔΟΧΟΥ.

Επισημαίνεται ότι η ΑΝΑΔΟΧΟΣ δεν μπορεί να εισπράξει το παραπάνω χρηματικό ποσό των 4.742.471 δρχ. με την διαδικασία της σύναψης, κατ' άρθρο 57 παρ. 1 του Ν. 3669/2008, μίας συμπληρωματικής σύμβασης, διότι βασική προϋπόθεση εφαρμογής της εν λόγω διάταξης είναι η υπογραφή μιας τέτοιας σύμβασης κατά τη διάρκεια εκτέλεσης ενός έργου («..... κατά την εκτέλεση του έργου»), πράγμα που δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση, αφού α) με την υπ' αριθμ. Φ.Δ-862 Ε/ΑΔ 1846/20-5-2004 /2^η ΥΕΚΕ σχετική Βεβαίωση Περάτωσης βεβαιώθηκε ότι όλες οι εργασίες του έργου είχαν περατωθεί την 15-12-2003 (βλ. παρ. 1β' του εγγράφου, με το οποίο έχει τεθεί το παρόν Ερώτημα) και β) με την υπ' αριθμ. Φ. Δ- 862 Ε/ ΑΔ780645/19-3-2007/ΓΕΑ/ΥΠΕΠΑ/ΔΙΚΕΘΕ σχετική Απόφαση εγκρίθηκε το Πρωτόκολλο Οριστικής Παραλαβής του επίμαχου έργου Δ-862 Ε με χρηματική περικοπή μόνο 5.700 ευρώ για μία επουσιώδη παρατήρηση (βλ. παρ. 1δ' του εγγράφου, με το οποίο έχει τεθεί το παρόν Ερώτημα).

Υ. Συνεπώς, στο τεθέν Ερώτημα αρμόζει, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, η ακόλουθη απάντηση:

Η Διαίκηση (Διευθύνουσα Υπηρεσία) πρέπει, κατ' αρχάς, να προβεί στην αναμόρφωση, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, του 2^{ου} Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε. του έργου «Μελέτη και Κάτασκευή Επέκτασης Πτερυγών Κεντρικού Κτιρίου Υ.ΕΘ.Α. (Δ-862 Ε)» και στην συνέχεια, στην σύνταξη Α.Π.Ε., στον οποίο θα πολλαπλασιάσει τις ποσότητες των εργασιών, με α.α. 27, 28, 29, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 41, 48, 49, 54, 56, 64, 69, 70, 73 και 79 τις οποίες έχει εκτελέσει η ΑΝΑΔΟΧΟΣ, επί τις ορθές, πλέον, τιμές του 2^{ου} Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε., το οποίο, στο μεταξύ θα έχει αναμορφώσει, προκειμένου η ΑΝΑΔΟΧΟΣ να καλύψει το μεγαλύτερο μέρος της

ζημίας, την οποία είχε υποστεί από την εφαρμογή του συντελεστή $\sigma=90$ στις τιμές των ως άνω άρθρων του 2^{ου} Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε. και η οποία ανέρχεται συνολικά στο ποσό των 4.742.471 δρχ. από τα εναπομείναντα απρόβλεπτα του έργου, που ανέρχονται στο χρηματικό ποσό των 4.219.162 δρχ.

Για την υπόλοιπη χρηματική ζημία της ποσού 523.309 δρχ. η ΑΝΑΔΟΧΟΣ πρέπει να συντάξει σχετικό λογαριασμό, τον οποίον θα υποβάλει στην Διευθύνουσα Υπηρεσία προς έλεγχο, διόρθωση και έγκριση. Μόλις ο λογαριασμός αυτός εγκριθεί θ' αποτελεί την πιστοποίηση για την πληρωμή της ΑΝΑΔΟΧΟΥ.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 25-6-2014

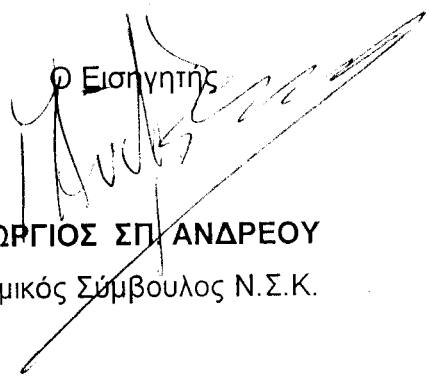
Ο Πρόεδρος του Τμήματος


ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.



Ο Εισηγητής


ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΠ. ΑΝΔΡΕΟΥ

Νομικός Σύμβουλος Ν.Σ.Κ.